

strokovnih avtoritet slovenskega pravosodja. Kanglerjevim telefonom so kriminalisti prisluškvali pol leta in to na podlagi sodnih odredb, ki jih je odredil sodnik Janez Žirovnik, ki uživa ugled pravnega eksperta in sodnega perfekcionista.

Slovenska zakonodaja omogoča izvajanje nadzora komunikacije osumljencev in če nadzor odredi sodišče na podlagi zakona o kazenskem postopku in zakon ni kršen, nadzor ni v neskladju z ustavo. Pravilnost in zakonitost vseh ukrepov zoper Franca Kanglerja je v postopku presoje ocenjevalo več sodnih instanc in vse instance do sedaj so potrdile njihovo zakonitost.

Tožilci in sodniki so sprva zelo tekoče in dosledno vodili postopke in razsojali v posameznih zadevah. Mariborski sodnik Boštjan Polegek je v primeru "vedeževalke Karin" leta 2014 Kanglerja obsodil na sedem mesečno zaporno kazen, da je Kangler kriv nezakonitega posredovanja pa je razsodilo tudi mariborsko višje sodišče. Sodnik Polegek je takrat ostro obračunal s Kanglerjevim klientelizmom in korupcijo in v sodbo zapisal, da je Kanglerju zaradi njegovih ravnanj potrebno preprečiti, da bi se še kdajkoli vrnil v politiko.

Do preobrata v postopkih je prišlo, ko se je v Lex Kangler vmešala politika.

Kanglerju je najprej uspelo, da je moral od vodenja primerov odstopiti gospodarski tožilec Boris Marčič, ki je bil na nameščenem sodnem postopku za banalno kaznivo dejanje obsojen na pogojno zaporno kazen in to na podlagi izjave policista, ki je bil nekdanj Kanglerjev sodelavec. Vrhovni sodniki so nato razveljavili pravnomočnost zadeve "vedeževalka Karin", pri čemer so odstopili od dotedanje sodne prakse in za korupcijsko kaznivo dejanje prepovedali uporabo dokazov zbranih s prisluškovanjem Kanglerjevim telefonom. Marčičeve tožilske spise so porazdelili med neizkušene in zaradi neprestane medijske gonje prestrašene tožilce, ki niso bili kos vedno hujšim pritiskom falange Kanglerjevih podpornikov, organiziranih v Odbor 2015, ki želijo Kanglerja prikazati kot političnega obsojenca. Večina tožilskih zadev je zato obtičala globoko v predalih ali pa so tožilci iz strahu obtožnice umikali. Dokončni žebelj v krsto tožilske učinkovitosti je julija 2017 zabila vrhovna državna tožilka Babara Brezigar, ki je, ne da bi se sploh seznanila z vsebino dokazov proti Kanglerju, v pismu vrhovnim sodnikom, ki presojujejo pravilnost odločitev podrejenih sodišč, dotedanje delo tožilstva označila kot nestrokovno, sodniku Žirovniku pa podtaknila neargumentirano oceno politične pristranskosti. Tožilka in političarka Brezigarjeva, nekdanja kandidatka za predsednico države in pravosodna ministrica v vladi SDS, ki je kot generalna državna tožilka zakuhala nekaj najbizarnjših tožilskih primerov je sicer znana po svoji nestrpnosti do politično drugače mislečih. Gre za pravosodni presedans, saj je kot vrhovna tožilska avtoriteta napadla lastno tožilsko organizacijo z namenom, da tožilce odvrne od toženja Kanglerja. Gre tudi za poskus vplivanja na odločitev